

[Miljøministeren]

Inden for UNEP har Danmark i de sidste 10 år deltaget i videnskabelige møder samt aktivt bidraget til udformningen af konventionen til beskyttelse af ozonlaget, der blev underskrevet i Wien i marts 1985. Allerede dengang arbejdede Danmark – sammen med andre lande – for at få gennemført internationale aftaler om restriktioner over for klorfluorcarboner. Det var imidlertid ikke muligt på daværende tidspunkt at blive enige om sådanne restriktioner. Der har siden været afholdt flere opklarende uformelle møder, og forhandlingerne om internationale restriktioner over for klorfluorcarboner genoptages i december 1986.

Danmark har via sit EF-medlemskab konstant arbejdet for, at EF-landene skulle indføre restriktioner over for klorfluorcarboner. Danmark er således det EF-land, der uden sammenligning har været mest aktivt på dette område. EF har således truffet beslutninger, som indebærer:

- stop for udbygning af produktionskapacitet
- mindst 30 pct. reduktion i anvendelsen til spraydåser
- udformning af regler for god praksis, der for anvendelsesområderne køleanlæg, skumproduktion og opløsningsmidler giver anvisning på, hvordan udslip reduceres.

Danmark overholder naturligvis disse aftaler, men mener ikke, at restriktionerne er vidtgående nok. Med hensyn til spraydåser, hvor der til de fleste formål findes udmærkede alternativer, burde EF-landene f.eks. have aftalt kraftigere reduktioner. Det danske forbrug til spraydåser er således reduceret med over 70 pct. Dette forbrug vil blive yderligere reduceret ved årsskiftet, når bekendtgørelsen om driv- og opløsningsmidler i spraydåser får virkning med hensyn til forbud/begrænsning af klorfluorcarboner. Også importerede spraydåser er omfattet af disse regler.

Miljøstyrelsen har endvidere via tilskud til projekter demonstreret, at opsamling og genanvendelse af klorfluorcarboner brugt ved fremstilling af blødt skum er en farbar vej.

UNEP-forhandlingerne genoptages i december 1986, og der forventes at foreligge et foreløbigt resultat i løbet af foråret 1987. Da de videnskabelige modeller forudsiger, at en stigning i det globale udslip på under 2 pct.

pr. år ikke vil medføre væsentlig nedbrydning af ozonlaget, vil Danmark arbejde for restriktioner, der standser stigningen i forbruget. Det er især virkemidlerne til at opnå de ønskede globale restriktioner, man skal arbejde på at skabe enighed om i de kommende UNEP-forhandlinger.«

Spm. nr. S 148

Til *ministeren for offentlige arbejder* (28/10 86) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvilke erfaringer har man trafiksikkerheds- og miljømæssigt med grusning i stedet for saltning på vejene i frost- og snevejr?«

Begrundelse

Eftersom der er forskel på baggrunden for, hvorledes de forskellige kommuner og amter afgør, om der skal gruses eller saltes på glatte veje, må der foreligge nogle erfaringer, som kan få indflydelse på valget.

Desuden er der tale om store økonomiske investeringer ved valget af eksempelvis vådsalt.

Svar (6/11 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om rimeligheden i at benytte vejsalt i vintervedligeholdelsen af vejene blev behandlet af en arbejdsgruppe i slutningen af 1970'erne. Gruppen undersøgte den samfundsøkonomiske værdi af og det miljømæssigt forsvarlige i at anvende salt til glatførebekæmpelse m.v.

Arbejdsgruppen udsendte i februar 1979 rapporten »Samfundsøkonomisk analyse af anvendelsen af vejsalt i vintervedligeholdelsen«.

Rapporten peger på, at vejsalt kan bidrage til en forbedret trafikafvikling, men næppe har større betydning for trafiksikkerheden. Rapporten omtaler samtidig de miljømæssige problemer, vejsalt kan medføre.

Fra rapportens konklusion kan jeg nævne, at det var arbejdsgruppens opfattelse, at saltning uden større ulempe kunne afskaffes på veje med forholdsvist ringe og langsom trafik, medens gruppen ikke kunne anbefale afskaffelse af saltning på det primære vejnet, hvor